

- 3) підвищення зацікавленості до максимального використання всіх частин домашнього скота для створення різноманітних ароматних страв;
- 4) поява в меню альтернативних варіантів пісного м'яса;
- 5) відкриття ресторанів при м'ясних лавках;
- 6) максимальне використання всіх видів овочів, при чому у всьому світі шефи намагаються скоротити харчові відходи та більш якісно використовувати продукти;
- 7) розвиток ресторанів з урахуванням концепцій здорового харчування, вегетаріанства та веганства.

1. *Во Франции появится знак качества ресторанных блюд [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://prohotelia.com.ua/2014/08/fait-maison>.*

2. *Організація обслуговування у закладах ресторанного господарства: Підручник для ВУЗів. Видання 2-ге, перероб. і доп. / За заг. ред. проф. Н.О.П'ятницької. – К.: Кондор-Видавництво, 2012. – 557 с.*

3. *Пріоритетні напрямки розвитку ресторанної справи України в контексті світового досвіду. Скавронська І.В. Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту - 2009. - Вип.2. - С.232-244.*

4. *Рейтинг закладів ресторанного господарства міста Вінниці. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.tripadvisor.ru/Restaurants-g940873-Vinnitsya_Vinnitsia_Oblast.html*

5. *Інтернет-джерело // Режим доступу: http://www.mixnews.lv/woman/retsepty/news/214784_nazvany-glavnye-gastronomi4eskie-trendy-2017-goda/*

Федорів В.М.

студент

Ливдар М.В.

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

АНАЛІЗ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКИХ ФОНДОВИХ БІРЖ НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Роль фондових бірж, як однієї з найважливіших складових фінансового ринку в сучасному глобалізованому світі є надзвичайно важливою. Від їх ефективної діяльності залежить стабільність як національної економіки так і міжнародного ринку. Тому оцінка діяльності фондових бірж є важливим фактором стану сучасного міжнародного ринку цінних паперів.

Розвиток фондового ринку та створення фондових бірж почалось в Україні із прийняття 18.06.1991 р. Закону України «Про цінні папери та фондову біржу», де на законодавчому рівні було закріплено умови створення та функціонування фондових бірж. Цей закон у 2006 р. втратив чинність, а законодавче регулювання фондового ринку прописано в Законі України «Про цінні папери і фондовий ринок». Цей закон дає визначення поняттю «фондова біржа», як регульованому фондовому ринку, який діє на підставі відповідної ліцензії, наданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку і забезпечує проведення регулярних торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами за встановленими правилами [1]. Станом на 01.01.2017 р. в Україні зареєстровано 7 фондових бірж, проте, незважаючи на велику їх кількість, їхня діяльність є незначною і характеризується невисоким рівнем капіталізації. Зокрема, на рис.1 наведено динаміку ринкової капіталізації фондових бірж України.

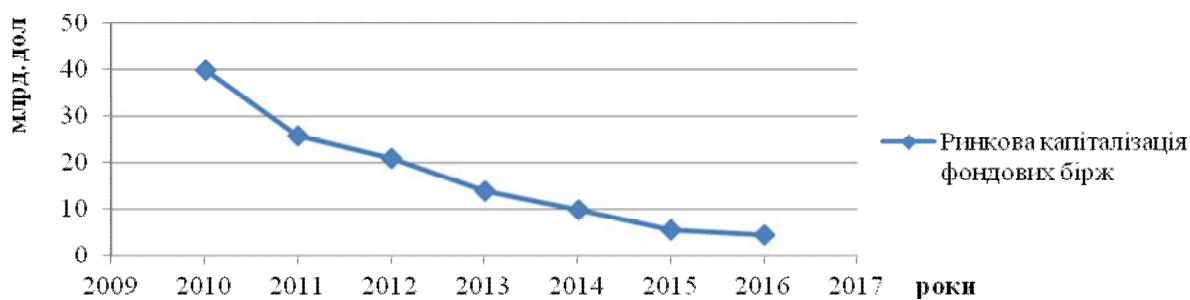

Рис.1. Динаміка ринкової капіталізації фондових бірж України

Примітка: складено автором на основі джерела [2]

Проаналізувавши рис. 1, бачимо спадний характер ринкової капіталізації, що свідчить про занепад діяльності фондових бірж України. Також доцільно проаналізувати кількість біржових контрактів, укладених фондовими біржами. Дані наведено в табл.1.

Таблиця 1

Обсяг виконаних біржових контрактів фондовими біржами України, млн. грн.

Фондові біржі	2013 р	2014 р.	2015 р.	2016 р.	Відносна зміна, %	Структура за 2016 р., %
УФБ	3411,32	463,01	301,98	18,93	-99,4	0,01
КМФБ	11822,04	9955,01	3 565,31	1 743,32	-85,3	0,74
ПФТС	112979,92	99910,53	53 621,41	95 023,54	-15,9	40,15
УМВБ	1,51	257,59	118,67	21,71	1337,7	0,01
ІННЕКС	220,78	27,32	5,09	1,98	-99,1	0,00084
ПЕРСПЕКТИВА	319863,13	496103,91	224 455,51	136 296,56	-57,4	57,60
УБ	10929,43	8588,00	6 692,43	3 536,08	-67,6	1,49
Всього	459228,1	615305,4	288760,4	236642,1	-48,5	100

Примітка: складено автором на основі джерела [3]

Проаналізувавши табл. 1, можемо зробити висновок, що обсяг біржових контрактів укладених на фондових біржах України протягом 2013-2016 рр. зменшився на 48,5 %, що підтверджує негативну тенденцію розвитку фондового ринку. Аналіз також показав, що фактично діяльність на фондовому ринку здійснюють дві фондові біржі: ПФТС та ПЕРСПЕКТИВА (охоплюють 98 % ринку).

Важливим чинником, який характеризує розвиток фондового ринку є структура цінних паперів, якими торгують на фондових біржах країни. Проаналізувавши структуру за 2016 р., бачимо, що найбільшу частку цінних паперів, якими торгують на фондових біржах України є державні облігації України, які займають 89,16 %, що свідчить про нерозвинений організований ринок цінних паперів (облігації підприємств становлять 3,98 %, депозитні сертифікати Національного банку України - 4,8 %, акції - 0,92 %, деривативи – 0,5 %, опціонні сертифікати – 0,43 %, інвестиційні сертифікати – 0,17 %).

Отже, аналізуючи фондові біржі та фондовий ринок України було виявлено такі проблеми:

- недостатня капіталізація фондового ринку України
- малорозвинений ринок корпоративних облігацій, акцій та деривативів;
- невідповідність біржової торгівлі в Україні світовим тенденціям;
- недостатня прозорість українського фондового ринку;
- несприятливий інвестиційний і підприємницький клімат;
- дефіцит ліквідних та інвестиційно-привабливих цінних паперів;
- обмежене коло інвестиційних ресурсів і нерозвиненість інституційних інвесторів, представлених недержавними пенсійними фондами, страховими компаніями та інститутами спільного інвестування;
- відсутність ефективної системи захисту прав емітентів, інвесторів та акціонерів.

Тому варто запропонувати наступні шляхи вирішення даних проблем:

- об'єднати існуючі сім фондових бірж, які неефективно функціонують в єдину, як це прийнято в країнах з моноцентричною біржовою системою, яка буде діяти на принципах регульованих ринків ЄС і здатна інтегруватися у світовий фінансовий простір;
- привести нормативну базу і регулювання фінансових послуг у відповідність зі світовими стандартами та підвищити рівень законодавчого захисту прав інвесторів та інших учасників ринку цінних паперів;
- підвищити стандарти корпоративного управління;
- покращити інституційну структуру ринків капіталу з метою диверсифікації ресурсів та залучення збережень населення;
- підвищити вимоги до професійних учасників фондового ринку за допомогою активної і послідовної позиції НКЦПФР щодо впровадження електронного документообігу та повної автоматизації їх діяльності.

1. Закон України від 23.02.2006 № 3480-IV «Про цінні папери та фондовий ринок». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3480-15>

2. World Federation of Exchanges [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.world-exchanges.org/home/index.php/statistics>

3. Офіційний сайт НКЦПФР. Аналітичні дані щодо розвитку фондового ринку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ssmc.gov.ua/fund/analytics>

Яценко Г.Ю.

к.е.н., н.с. відділу моделювання та прогнозування економічного розвитку ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»

ФАКТОРИ ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ У 2000-2016 РР.

Відповідно до проекту Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду на період до 2020 року, створення базових передумов економічного зростання України залишатиметься однією з основних цілей органів державної влади протягом найближчих років. Так, за даними Указу Президента України «Про затвердження Річної національної програми співробітництва Україна-НАТО на 2016 р.» [2] відтворити економічне зростання планувалось шляхом досягнення низького рівня інфляції (тобто подолання дисбалансу між сукупним попитом і сукупною пропозицією); стабілізації державних фінансів (значне зменшення дефіциту державного бюджету; хронічних дефіцитів Пенсійного фонду та НАК «Нафтогаз України» тощо); забезпечення стійкості фінансової системи (зокрема, вирішення проблеми валютних розбіжностей, розриву між зобов'язаннями і ресурсною базою банків тощо).

Наявність надмірних дисбалансів та диспропорцій в основних секторах економіки України перешкоджає довгостроковому економічному зростанню і інтерпретується як економічна криза, завчасне попередження розгортання якої в країні потребує кількісного аналізу макроекономічних показників. Так, непропорційності між ростом балансового капіталу банків за 2006-2009 рр., ростом номінального ВВП і грошової маси; диспропорції між грошовою масою і заборгованістю економічних суб'єктів перед банками; розбалансування між реальним споживчим попитом і товарною пропозицією тощо спровокували затяжну стагнацію виробництва після 2008 р. та ще й досі заважають сталому відновленню української економіки.

У 2014 р. зміна реального ВВП у річному вимірі склала -6,6%, у 2015 р. відбулось уповільнення до -9,9%. Лише під кінець 2015 р. спостерігалось покращення динаміки реального ВВП України. Так, у IV кв. падіння вітчизняної економіки сповільнилося до -1,4% (з -7,2% у III кв. 2015 р.). У I кв. 2016 р. економічне зростання в Україні залишилось майже на рівні відповідного періоду попереднього року (приріст склав 0,1%), у II-III кв. приріст